DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XX. ZATURDAG den 17den MAART 1832. N. 10

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

GESCHIEDKUNDIGE ZAMENVATTING

DER

VEREENIGDE STATEN VAN AMERIKA

EN DER

ONDERSCHEIDEN OP DEN AARDBOL BESTAANDE

VOLKPLANTINGEN OF KOLONIEN,

BY DEN AANVANG VAN HET JAAR 1830.

§ 1. *Groenland.*—De koninkl. Deensche weldadigheids kolonie Groenland, met het naby gelegen eiland Ysland, dat wegens de byzondere eigenschappen van deszelfs aardkundige (geognostische) gesteltenis ontegenzeggelyk beschouwd moet worden als een gedeelte van het Noord-pool-land der westelyke hemisfeer uit te maken, bestaat, met opzigt tot haren welstand, in eene betrekkelyke verhouding. In stede van aan behoeften te voldoen, zyn integendeel deze kolonien zelven behoeftig, en brengen zy derzelver moederland weinig anders dan geldelyke opofferingen aan, maar deze opofferingen dragen ryken intrest; een goedaardig, in den ongepolysten natuurstaat levend volkje, de Eskiemoos, werd voor het Christendom, en voor eenen hoogeren trap van beschaving gewonnen, en Ysland, alwaar eene menschenteelt leeft, die, vroeger zich zoo merkmaardig maakte, werd in eenen bevlekten toestand onderhouden, wat, uit hoofde den sedert eeuwen dit eiland teisterende natuur-rampen, bezwaarlyk zonder den bystand der Deensche kroon, zoude hebben kunnen geschieden. De wyze, op welke Denemarken, in den jongstleden tyd, zich jegens deze eilanden heeft verdienstelyk gemaakt, ware overwaardig om door een opzettelyk geschiedkundig verslag (wat thans ons bestek verbiedt) breeder te worden ontvouwd; zy verstrekt der menschheid tot roem.

§ 2. *De Russische volksplantingen in Noord-Amerika.* Onder den tegenwoordigen stand van het staatkundig gesterntebeeld van Europa, vertoonen zich als hoogst gewigtig, de volksplantingen, welks Rusland op de Noordwestelyke kust van Amerika heeft gevestigd.—Het reuzengroote ryk, welke invloed op de oude wereld zich thans met zulk eene kracht openbaart, biedt van uit deszelfs Aziatische bezittingen, als het ware, der nieuwe wereld de hand, en werpt, als nabuur van het trotsche Albion, het plegtanker der hoop eener eenmaal te voeren al-heerschappy, uit.

De gezegde, wegens den pelteryen-handel zoo gewigtige, kust is onder Rusland, Groot-Brittanje, de Vereenigde Staten en den verbonds-staat Mexico verdeeld, en plaatst dus Rusland in een onmidddelbaar verband met deze regeringen, hetwelk reeds tot diplomatische onderhandelingen en overeenkomsten heeft aanleiding gegeven. Russische oorlogschepen doen jaarlyks de aldaar gestadigen gang, opbloeyende volksplantingen aan, en zoo vertoont zich gestadig de Russische vlag in de Poolzee en op den weg naar Oost-Indië, en Russische zeeofficieren zamelen aldaar wetenschappelyke kennis op, en doen ontdekkingen die van jaar tot jaar gewigtiger worden. Geene hinderpalen zouden thans aan de vestiging van Russische nederzettingen op de Sandwichseilanden of op andere gewigtige Australische punten in den weg staan, en zoodanige volksplantingen zouden nog belangvoller kunnen worden dan de bezettingen op de Amerikaansche noordwestkust het voor als nog zyn, ofschoon echter van daar reeds een reisweg, door het binnenland tot aan de Hudson's-baai is ontworpen, door middel van welken, ook van die onbekeerde woeste vlakte van den Russische pelteryen handel party zal worden getrokken.

Zoo verdienen derhalve deze Russische kolonien in ieder opzigt opmerkzaamheid, vooral thans, nu naar luid der openlyke dagbladen, het kabinet van St. Petersburg eenen gezant, niet slechts naar de nieuwe Amerikaansche vrystaten, maar ook naar die aan de noordwestkust van Amerika afgevaardigd heeft, ten einde met dezelven handels-overeenkomsten te beramen en te sluiten, zonder verder op de tegesprakige bemoeyingen van het Spaansche hof eenige hoegenaamde acht te slaan, als welke sints lange, zich als van nul en geener waarde hebben doen kennen.

§ 3. *Engelsche Koloniën in Noord-Amerika.* De wyd omvattende Engelsche volksplantingen in Noord-Amerika maken de eenige nederzettingen uit, welke aldaar den Europeërs nog zyn overgebleven, want de eilandjes, welke de Franschen aan de zuidelyke kust van Newfoundland, ter kabeljaauws-vangst bezitten, mogen niet tot het vestigen van Koloniën, maar blootelyk als punten tot tydelyk veroorloofde visch-vangst aangewend worden.

De Engelsche regering doet ongemeen veel voor de gezegde Koloniën, zoo door het aanleggen van kanalen en doelmatige verdedigings-sterkten, als door het aanmoedigen van nieuwe bevolkingsnederzetting (waartoe inzonderlyk opper-kanada, als Colonië van weldadigheid, dienstbaar is), en door het bevorderen van handel en nyverheid. Dezelfde welwillendheid betoont zy jegens de eilanders; de behoeftige bevolking op Newfoundland leeft schier enkel op kosten van den staat, en wordt van uit het noordelyk Duitschland van leeftogt enz., voorzien; de, voor de opperheerschappy der Britsche zeemagt in den Atlantischen Oceaan, zoo zeer gewigtige Bermuda-eilanden worden in een genoegzaam onverwinlyk maritiem krygs-depôt herschapen; de zich aldaar bevindende bagno's of slavenkerkers dienen tot gevangenissen voor zware misdadigers. Ook Halifax op Nieuw-Schotland wordt als eene zeer gewigtige krygs-en handels-haven onderhouden; deze en andere havens zyn tegen geringe tolbetaling, voor alle, met Groot-Brittanje in vrede verkeerende, natien geopend, die wederkeerig voor dat ryk de haven toegankelyk stellen. Tot groot nadeel der Vereenigde Staten, poogt de Britsche regering hare Koloniën den uitvoer-handel (altans van houtwaren) op de West-Indische bezittingen te verschaffen. Metterdaad mogen zich dus die kolonisten in eene landsvaderlyke regering verheugen, by welke zelfs de volksvertegewoordiging niet ontbreekt. Maar de gouverneurs oefenen aldaar een groot gezag; even als de door hen hier en daar aangestelde beambten, heerschen zy eenigzins willekeurig. In Neder-Canada zoude zelfs, wat anders op Amerikaanschen bodem nergens het geval is, het oude Fransche regt der heerendiensten nog bestaan, terwyl toch de Vereenigde Staten zoo naby liggen dat de aldaar heerschende vryheidsbegrippen, als het ware, met iederen zuide wind derwaarst moeten overwaayen. De Canadische wateren bevorderen met eene dagelyksche gemeenschap ook den sluikhandel, enz.; van daar, dan ook dat het jongstleden jaar kenteekenen vertoonde, uit welke het blyken mogt dat het Engelsch gezag in Noord-Amerika steeds meer en meer wankelt, en ligtelyk geheel zoude kunnen instorten.—De land-begrenzing tusschen de Vereenigde Staten en de Britsche aanhoorigheden is nog altyd—sedert den te Gent gesloten vrede in 1815!—onbeslist gebleven.—Thans, zoo men weet, is deswegens aan onzen koning het scheidsregter-ambt opgedragen geweest.

§ 4. *De Vereenigde Staten van Noord-Amerika.* Deze staten, die, staatkundig beschouwd, het gewigtigste land op het westelyk halfrond uitmaken, mengden zich op geene hoegenaamde wyze in de staatsgeschillen van het jaar 1829, en bleven den ouden stelregel aankleven: "eerst en voor allen voor zich zelven te zorgen." De nieuwe president, generaal Jackson, van wiens krygszuchtig karakter, eer hy tot het hoogste bewind kwam, menig een de zonderlingste zaken vreesde, vooral dewyl men geloofde dat hy jegens de Engelschen den bittersten haat koesterde, betoonde zich tot dusverre even zoo vreedzaam als zyne voorgangers, en houdt zich ernstig en yverig bezig met de aangelegenheden van het inwendig beheer; ja, het schynt geen tywfel te lyden, dat de nieuwe gezant te Londen, de heer W. L. Rives, onderhandsche bevelen heeft, om zyne gedragingen derwyze in te rigten, dat de verkeering met Groot-Brittanje weder op den besten voet worde gedragt. Het hooge toltarief, door hetwelk men meende de Amerikaansche nyverheids welvaart plotseling te verheffen, en den invoer der Britsche waren te stuiten, doet, altans voor als nog, eene nadeelige werking, en heeft het kwaad van den sluikhandel zich verder doen uitbreiden. Zeer waarschynlyk zal het thans vergaderende congres de bepalingen van dit toltarief, tot eenen matigeren stand verminderen, en alzoo eenen verzoenenden stap doen ter aanknooping eener meer vriendschappelyke betrekking met Groot-Brittanje. Beide landen zyn door de natuur elkander tot bondgenoot gesteld. De val van het Britsche ryk zoude zeer nadeelig op de Vereenigde Staten kunnen inwerken, en indien metterdaad, hetzy vroeg of spade, het Europesche vasteland, met Rusland aan het hoofd zich tegen Engeland verhief, zoude het laatst gezegde ongetwyfeld alles te koste leggen om zich den vriend aan gene zyde der Atlantische zee te behouden. Het afzonderings of uitsluitings-stelsel, met hetwelk de Vereenigde Staten in de eerste plaats Engeland benadeelen, is vervolgens ook schadelyk tegen de nyverheid van geheel Europa gerigt; in Mexico, in de West-Indie, in Zuid-Amerika wedyveren reeds de Noord-Amerikanen met de Europeërs, met name met de Duitschers, in de verzendingen van nyverheidsprodukten en leeftogt naar die landen; de handel op de Havanah is genoegzaam by uitsluiting in Noord-Amerikaansche handen. Wat hunne betrekking tot de nieuwe vrystaten betreft, zoo hebben zy aldaar, over het algemeen genomen, den voorrang boven iedere andere natie verworven; zy zyn er schier allerwege beter gezien dan de Engelschen; slechts Bolivar en Don Pedro schuwen hun democratismus, en te Mexico was de heer Poinsett al te zeer voortvarend in zynen yver om zich invloed te verschaffen.—Indien aan de geruchten geloof is te slaan, wenscht de regering der Vereenigde Staten zich ten koste dezer verbonds-republiek eenen aanwas van grondbezit te verschaffen, en wil by Louisiana, ook de gewigtige provincie Texas, anderen wederom zeggen het wegens de vaart op de Zuidzee gewigtige California verkrygen; wel te verstaan altyd tegen kontante betaling. Mexico schynt echter, in de gedachte van het met de Spaansche landing wel alleen te kunnen afmaken, van hen geenen bystand verlangd te hebben. Daarentegen moet dit wel het geval geweest zyn met Spanjes koning! De president Jackson intusschen moet het door den gezant Facon te dien einde gedaan verzoek niet hebben kunnen inwilligen, alzoo het zake was, om tot onderdrukking van een vry volk de behulpzame hand te bieden. Er is echter den Noord-Amerikaanschen staten, om derzelver handelsbelang, veel aan gelegen, dat Cuba Spaansch blyve. De binnenlanden (het Mississippidal) schynen, met opzigt tot handelswelvaart, de oeverstaten schielyk voorby te streven; althans langs den Atlantischen oceaan doet zuidwaarts zich een merkwaardige stilstand der bevolkings-vermeerdering waarnemen. Als de grootste doortogtsplaats der nieuwe volksaankomsten, is Nieuw-York de bloeyende staat. Nieuw Engeland heeft door het Amerikaansche stelsel veel geleden. Over het geheel genomen, zoude er echter welligt geen land kunnen gevonden worden, waar de volksmassa gelukkiger is en zyn kan, dan in de Vereenigde Staten.

§ 5. *Britsche West-Indien.*—De bezittingen der Engelschen in West-Indie neigen steeds meer tot haar inwendig verval; de hoogere vlugt, welke de wereldhandel aanneemt, ontzet deze eilanden, op welke de vloek der slavenmishandeling rust,* steeds meer en meer van hunne vroegere welvaart, die aan het koloniaal monopoliestelsel tot voeder strekte. De producten, die aldaar met zware kosten, door duur betaalde, duur te onderhouden negers, voor de in weelde-genietingen zich badende heeren geteeld werden, hebben opgehouden *koloniale produkten* te zyn; in vervaarlyk groote menigten stroomen zy naar Europa uit landen, *die geene koloniën meer zyn;* men teelt ze reeds zelf door vryen handen-arbeid in gewesten, waar zy beter tieren dan op de verdorde Antillische eilanden; van daar worden zy spot goedkoop, en altyd nog goedkooper, zoodat zy ter naauwernood nog de vracht opbrengen. De sluikhandel op het eenmaal geslagboomde Spaansche Amerika, die, met name voor

(*Het vervolg op bladzyde* 4.)

* Het schynt dat het Opperwezen de zwarten boven de blanken bemindt; er rust een vloek op de eilanden om dat zy de zwarten mishandelen, of mishandeld hebben, maar in de Europische Staten waar de blanken erger dan de zwarten behandeld worden, rust ten minste zoo niet den zege, echter geen vloek.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 16den Maart 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 15¼ Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden EenOnce minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 2den Maart 1832.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Maart zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.
Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.
Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende ABRAHAM D MEZA, Koopman en Vendu houder alhier, in de Curaçaosche Courant van den 26sten July 1828, geadverteerd hebbende dat hy tot Compagnons in zyne affaires heeft aangenomen zyne beide Zonen DAVID en JACOB D MEZA, en dat voortaan zyn huis van negotie zoude continueren op de firma van A. D MEZA & SONS, doch dat aangezien de minderjarigheid van gemelde zyne Zonen, de teekening van gemelde firma door hem alleen zoude mogen geschieden; adverteert by deze dat daar zyne genoemde Zonen thans beide gehuwd zyn, hy aan hun heeft gepermitteerd om voortaan in allo zaken zyn huis van negotie betreffende, mede de firma van A. D MEZA & SONS te kunnen en mogen teekenen.

A. D MEZA.

Den 14den Maart 1832.

NOTICE.

THE undersigned ABRAHAM D MEZA, Merchant and Auctioneer in this Island, has given notice in the Curaçao Gazette of the 26th July 1828, that he has taken his two Sons DAVID and JACOB D MEZA as co-partners in his business: and his affairs should continue under the firm of A. D MEZA & SONS, and seeing his Sons not being of age, the signature of said firm, was only to be given by him, therefore he hereby advertises that both his sons being married, he gives them full consent in all transactions of his business, as also the signature of A. D MEZA & SONS can and may be signed by them.

A. D MEZA.

March 14, 1832.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MAART.

10. golet Elizabeth, Abott,	St. Thomas
—— Aimable Maria, Sillé,	Paraguana
13. bark Trinidad, Hands,	Puerto Cabello
—— Margaritha, Ramires,	Coro
14. golet Aurora, De Haseth,	St. Thomas
—— Abeona, Evertsz,	Bonaire
15. —— Hope & Ester, Butler,	New York
—— Dorothea, De Lange,	Aruba
—— Gysbertha, De Brot,	St. Thomas
—— Comeet, Jansen,	Arikola
brik Gouv. Gen. von Scholten, Reed,	St. Thomas

UITGEKLAARD—MAART.

10. golet Aimable Maria, Sillé,
12. feluca Felis St. Juan, Nubes,
13. golet Mercurio, Buelta,
14. bark Anna Isabel, Aldama,
15. golet Dorothea, De Lange,
16. —— Iliet, Jones,

Gedurende deze week hebben wy met de aankomst van vaartuigen uit St. Thomas en Nieuw York, Couranten ontvangen, loopende van de eerste plaats tot de dagteekening van den 10den dezer, en van de laatste tot den 22sten February jl. De jongste berigten uit Europa zyn van den 14den January jl. Ook zyn er Engelsche Couranten ontvangen tot het begin van February.

Wy hebben uit al deze Couranten de meest belangryke artikels voor dit nummer getrokken; en vernemen dat de Europische berigten van het begin van February behelzen: het bekrachtigen door Engeland en Frankryk, op den 31 January jl., van de 27 artikelen en het stellig weigeren van de hoven van Rusland, Oostenryk en Pruissen om de gemelde artikelen te bekrachtigen.

Volgens een der Engelsche Couranten zouden Engeland, Frankryk en Belgie een uitstel van 15 dagen tyd gegeven hebben om de ratificatien van het Londensche traktaat intewisselen.

Alle Engelsche householders in Brussel hebben soldaten moeten inkwartieren en alle regementen zyn gereed om op het eerste bevel te kunnen uittrekken, op dat zy door de Hollanders niet overrast worden.

HOLLAND EN BELGIE.

De Koning der Nederlanden heeft eene nieuwe volksligting voor 1832 bevolen, waarby uit ieder 300 zielen een man moet geleverd worden, zoo dat het leger met 60.000 man vermeerderd wordt.

Op den 5den January was Koning Leopold te Antwerpen; hy nam de vesting werken met de grootste naauwkeurigheid in oogenschouw en deed ter gelegenheid van het uitdeelen van vaandels eene nadrukkelyke aanspraak. De Prins van Oranje was te Hertogenbosch en had eene dag order uitgevaardigd, waarby al de verlofgangers opgeroepen werden om op den 12den January in oogenschouw genomen te worden.

GROOT BRITTANJE.

In Engeland was de toestand van het gansche land bedroevend en verontrustend, zonder vooruitzigt van weldra verbeterd te worden, wanter worden geene de minste maatregels genomen om de ellende van het volk te lenigen.

De opbrengst der inkomsten van Engeland van de laatste drie maanden verscheenen op den 5den January, bedroeg 11 818,545 ponden sterling, gevende eene vermindering van 903,218 p. st. in vergelyking van de vorige drie maanden. De geheele opbrengst van het afgeloopen jaar, eindigende met den 5den January, bedroeg 42,833,170 p. st, en de vermindering op dat jaar 3,284,175 p. st.

Zoodanig was de bezorgdheid van de Engelsche en Fransche hoven, wegens narigten uit Oostenryk en Pruissen ten opzigte der staats aangelegenheden tusschen Holland en Belgie, dat men maatregels genomen heeft om door middel van de Telegraaf, berigten over Strasburg te ontvangen. Het Fransche gouvernement heeft ook, met hetzelfde inzigt, een Telegraaf ten dienste van Engeland daargesteld.

Liverpool, Jan. 9.— Wy zyn thans zeker van eene aanstaande overwinning der hervormings wet. De Koning heeft uit eigen beweging en overeenkomstig de raadgevingen van zyne ministers, het besluit genomen, om een genoegzaam getal Pairs te benoemen ten einde het wel gelukken der hervorming te verzekeren; want de Pairs anti-hervormers zullen zich tegen de nieuwe wet ook verzetten, daarom heeft het gouvernement raadzaam geoordeeld ter voorkoming van nieuwe onlusten, zoodanige maatregels te nemen.

In Ierland stonden de zaken als naar gewoonte niet gunstig. In het Graafschap Wexford, te Taghmon, waren de boeren met de policie dienaars handgemeen geraakt, en van de eersten werden er zeven vermoord.

In verscheidene plaatsen der provintien Leinster en Munster vormden zich nieuwe genootschappen om zich te verzetten tegen de inning der tiendens.

Gezondheids Centrale Commissie, Whitehall 9 *Jan.*

Jan. 5.								
Sunderland	532	zieken.	overl.	200,	nog ziek		2	
Newcastle	521	„	„	161,	„		120	
Gateshead	325	„	„	102,	„		85	
Northshields	37	„	„	17,	„		10	
Houghton-le-spring	50	„	„	22,	„		10	
Jan. 4.								
Haddington	24	„	„	7,	„		0	

De rapporten van Wallsend en Walker Coleiry waren nog niet ontvangen. Sedert het begin der ziekte, (de cholera) waren er 1489 zieken, waarvan 509 overleden en tot heden 247 ziek zyn. Het gerucht was verspreid dat de cholera Edinburg bereikt had; zy heerschtte met woede te Newcastle en Gateshead.

FRANKRYK.

De toestand van Frankryk is niet beter dan die van Engeland. Gevolgelyk handelen zy zamen, en schoon met verschillende inzigten, moeten zy echter de lasten hunner bemoeijingen dragen. Er heeft een aardig geval plaats gehad, in de zitting der kamers van vertegenwoordigers op den 4 January, en wel over één enkel woord — De minister Montavilet, liet zich in eene redevoering, het zy opzettelyk of toevallig, het woord *sujets* ontvallen. Daar begon men te schreeuwen en te razen; er was geen ophouden aan; wat de president ook schreeuwde à l' ordre, à l' ordre, er was geen gehoor, zoo dat hy zich genoodzaakt vond, de vergadering te sluiten tot dat de woede bedaarde. Men zeide dat, sedert de omwenteling van July, er zich geene onderdanen (sujets) meer in Frankryk bevonden; zy zyn het souvereine volk, de genen die den Koning gemaakt hebben, en de Koning is niet anders dan de eerste onderdaan der wet. Karel de X. had onderdanen, maar Lodewyk Philip heeft burgers en men moest naar Spanje gaan, onder den absoluten koning onderdanen zoeken. Men wilde hebben dat de minister het woord zoude intrekken; doch hy wilde zich verklaren en het woord uitleggen, doch zulks werd hem niet toegelaten. De president opende de vergadering wederom, denkende dat men zich matiger zoude gedragen en de waardigheid van de plaats in aanmerking nemen, doch te vergeefsch, het geschreeuw begon op nieuw. Het was eene Episode der July dagen. Een groot getal leden verlieten de kamer met hevige woede zeggende, dat zy geene onderdanen willen zyn en de onderdanen kunnen in de zitting blyven. De Minister las naderhand een gedeelte van zyne redevoering voor, niettegenstaande de beweging, waarop de zitting gesloten werd. Des anderen dags beklom een ander minister het spreekgestoelte, doch vruchteloos, men wilde hem niet hooren. Een gedeputeerde Odillon Barrot verzette zich dien dag tegen het woord *roi de France* ook. 165 leden hebben publiek geprotesteerd tegen die benamingen, vreezende dat dezelven het nieuwe regt der Franschen kunnen krenken.

Men heeft in Parys eene zamenzwering ontdekt, welke ten oogmerk had om het thans bestaande gouvernement omverre te werpen. Den 4den January was bestemd om de uitvoering te wagen. Te 4 ure 's avonds gingen 8 personen op de torens der kerk van Notre Dame, met voorgeven om dezelven te bezien. Zy verschansten zich aldaar en begonnen de klokken te luiden, terwyl twee hunner den zuidelyken toren in den brand staken. De opzigter dezer hoofdkerk en de wacht, liepen op het gerugt en werden met pistool schoten begroet. Het was echter aan de soldaten gelukt om de verschansingen om verre te werpen en 7 der gemelde personen optevatten. Voor de tweede maal werd de gemelde toren in den brand gestoken, doch werd de brand wederom uitgebluscht. De achtste persoon kon men niettegenstaande alle maatregels nergens opsporen. Te 9 ure verzamelde zich een aantal van 20 jongelieden op de Place Notre Dame, maakte er een groot geweld, vergezeld van oproerig geroep. Acht er van werden opgevat, waaronder twee gedecoreerden van July zich bevonden. Deze met de 7 andere oproerlingen werden gebragt vóór den prefect van Policie, alwaar zy verklaarden gelast te zyn om de torens van Notre Dame in brand te steken, hetgeen ten teeken van een algemeenen opstand zou zyn, en dat een vreemde generaal deze nieuwe revolutie zou bestieren en bevelen.

Koning Lodewyk Philip moet omzigtig zyn, anders zullen zyne Concitoyens hem een lelyke kool stoven. Men gelooft thans stellig dat het ministerie Perrier ten einde is. De Hertog van Orleans, by zyne terugkomst van Lyon, raadde zyn vader ten sterkste aan om het ministerie te veranderen, want dat zyn vader door dat ministerie al deszelfs populariteit verliest. Een blyk hiervan vindt men in de beraadslagingen over de civile lyst; men was zeer tegen om het voorgestelde inkomen van 14

millioenen toetestaan, schoon hȳ reeds 1 1-2 millioen 'smaandelȳksch uit de schatkist genoten heeft. Men heeft hem 12 millioenen toegestaan en aan den kroonprins een millioen 's jaarlȳks, tot dat hȳ in het huwelȳk treedt.

Zestien pairs hebben sedert de aanneming der wet, waarbȳ de erfelȳkheid van het pairschap vernietigd wordt, hun ontslag genomen.

PORTUGAL.

De Koning van Spanje heeft stellig verklaard Don Miguel te zullen bȳstaan in geval van eenen aanval door Don Pedro; en er bevinden zich vele Spanjaarden onder de Portugesche troepen. De expeditie van Don Pedro zou op den 20sten January zee kiezen; zȳ is genoegzaam sterk en zal bestaan, na eene vereeniging met de troepen van Terceira uit 10,000 man. Kolonel Favier en de Graaf Villa Flor, voeren bevel, elk over een gedeelte dezer troepen, van welke de keizer opperbevelhebber is. Brieven van Lissabon herhalen, dat deze expeditie dadelȳk bȳval in Portugal zal vinden.

Het Portugesche leger, er onder begrepen de burgerȳ en de vrȳwilligers, bestaat uit 80,000 man en verdeeld in vier afdeelingen, van byna gelȳk getal. De eerste afdeeling is gestationeerd te Figueira, Leira en de omliggende plaatsen; de tweede te Peniche, Ericeira en Mafra; de derde te Cascaes. Oeires, Paco d'Arcos en Cintra; de vierde te Trafuria, Caparica, Sobreda, Almada en Azeitado. Bȳ elke afdeeling is eene batterȳ van 10 stukken veld artillerie. De Taag is even als in den tȳd van Junot, met eene vermeerdering van drie batterȳen, een op de Praca de Commercio, een op de Caes de Sodre, en een op de Caes de Belem. Het oorlog schip SanSebastian, masteloos, is in het front van Paco d'Arcos geankerd, maar volkomen bemand en gewapend. Twee oorlogschepen, de Don Juan IV. en Rainha, 3 korvetten en 2 brikken, zȳn gereed om te zeilen zoodra de vȳandelȳke schepen in het gezigt komen.

TURKYE EN EGYPTE.

Brieven uit Alexandrie vermelden de tȳding der oorlogs verklaring van den onderkoning van Egȳpte en de Porte, en zȳnen inval in Sȳrie. In eene aanspraak aan het volk beschuldigt hȳ den Sultan van onbekwaamheid in het regeren en geeft hem de schuld van het verlies van Moldavien, Wallachien en Griekenland. Hȳ heeft reeds Gaza, Jaffa en Caiffa bezet en zȳne voorposten zȳn tot in de omstreken van St. Jean d'Acre doorgedrongen.

Een berigt uit Konstantinopel van den 19den December behelst dat de troepen van den Pacha van Egȳpte bȳ het bestormen van St. Jean d'Acre, verslagen zȳn geworden.

VERSCHEIDENE BERIGTEN.

CUBA.—Het gouvernement van Cuba neemt de strengste maatregels om den invoer van de Cholera te verhinderen.

MEXICO.—Op den 5den January hebben het grootste gedeelte van de militaire officieren zich verbonden, om den Generaal Santa Anna in zȳne pogingen tot het omver werpen van het tegenwoordige ministerie bytestaan. Op den 6den heeft het garnisoen van Alvarado verklaard, in deszelfs geheel aantenemen het door het garnisoen van Vera Cruz uitgesproken vonnis tegen het ministerie. Intusschen is het garnisoen van Jalesco aan den kant van het ministerie en het gouvernement van Mexico heeft een detachement onder het bevel van kolonel Gaona, tegen Santa Anna doen optrekken.

JAMAICA.—Het getal der plantagien welke door de opstandelingen verbrand zȳn, bedraagt 150; het verlies wordt op anderhalf millioen geschat. Het getal dooden aan den kant van de negers, beloopt 2000, en men berekent dat er nog 500 op den loop zȳn. De opstand is byna geheel gedempt, al de slaven hebben zich onderworpen; er blyft niets over om een einde aan den opstand te maken, dan eene vergiffenis aan de voortvlugtelingen behalve aan de opperhoofden en aanstokers. Voor de ongelukkige misleide slaven moet men medelȳden hebben, doch op het hoofd van degenen die hen in het ongeluk gestort hebben, moet de straf vallen. Men vreest dat zoo de Methodisten predikers het eiland niet spoedig verlaten, zȳ ongetwȳfeld eene regtvaardige straf bȳ de inwoners, voor hunne helsche dweepzucht erlangen zullen.—Men berekent het getal opstandelingen op 30,000. Een oud planter met name William Black is van schrik gestorven.

HAYTI.—Tusschen deze republiek en de Vereenigde Staten van Amerika is er een handels traktaat gesloten.

Uittreksel uit een' brief gedagteekend Maracaibo, den 28sten Februarȳ 1832.

"Generaal Flores, President van den Staat van den Ecuador, heeft eenige provincien aan Nieuw Grenada behoorende, op eene onwettige wȳze aan zȳnen Staat gehecht; Popayan heeft zich reeds tegen hem verklaard en zich met Nieuw Grenada vereenigd; ik geloof niet dat Flores lang op zȳnen reeds waggelenden voorzitters stoel zal blȳven zitten, aangezien hȳ meer dan eens zȳne Don Quixotsche sprongen vertoond en zȳn eerzuchtig en woelziek karakter aan den dag gelegd heeft. Bolivar heeft eens gezegd dat Flores de eerzuchtigste van alle zȳne veldheeren is. Bermudez is, zoo als gȳ weet, door eenen kolonel Carrera naar het rȳk der schimmen geëxpedieerd. Het is voor Columbia's heil te wenschen dat nog menige dier ruststoorders de reis in Charon's boot hoe eerder hoe liever mogen aanvangen; ik beschouw de dood van elk generaal, die in de eerste omwenteling tegen de Spaansche heerschappȳ geschitterd en eenige invloed geoefend heeft, als eenen reuzen stap ter bereiking van rust, eendragt en welvaart op het Zuid Amerikaansche continent."

De Choléra-Morbus en de Staatkunde.

(Uit de *Gazette de France.*)

De mensch kan niet meer leven met den mensch; overal sluipt wanorde in; godsdienst, zeden, regeringsvorm, alles verschaft voedsel aan de tweedragt; eene eenige behoefte is tegenwoordig alheerschend, te weten die, om oorlog te voeren niet slechts van staat tot staat, maar zelfs van partikulier tot partikulier; geene eendragt, rust, noch voorspoed is verder mogelyk . . . . . Zou men niet zeggen, dat die dagen gekomen waren, wanneer volk tegen volk, staat tegen staat moet opstaan; die dagen, wanneer pest en hongersnood het heelal zullen ontvolken,—wanneer de regtvaardige aan den regter zal worden overgeleverd om gefolterd te worden; wanneer de arenden van alle kanten zullen zamenschieten naar de plaats, waar zy het lyk van een mensch aantreffen?

Waartoe die algemeene verwoesting? Er is niets veranderd in de natuur; dezelfde hemelbollen lichten ook nu nog; de aarde brengt dezelfde producten voort; onze vrouwen zyn niet onvruchtbaar, en de arbeid levert deszelfs belooning, gelyk voormaals; onze voorvaderen hadden geene andere voorwaarden van geluk, en onze voorouders waren toch gelukkig! Neen er is niets veranderd in de natuur; maar in de maatschappy is alles veranderd; niets wil daar zyne plaats behouden; alles beyvert zich om de orde te vernietigen, en zonder orde kan de maatschappy niet bestaan. De mensch heeft zich behoefte geschapen, die door niets kunnen bevredigd, een ongeluk dat door niets kan verligt worden; hy veracht het mogelyke om hersenschimmen na te jagen; de rede verlaat den mensch en hoogmoed maakt zich van hem meester; wy willen allen bezitten, gebieden, regeren, hetwelk echter niet kan zyn; allen, dezelfde wenschen koesterende, worden wy elkanders vyanden; niemand denkt er aan om zyne gelyken by te springen; allen zyn gereed om zich onderling te vermoorden; het menschen-ras is uit deszelfs steunpunt gerukt; het moet zich weder daarop plaatsen, of geheel en al te niet gaan; maar wie zal den nieuwen weg ter bereiking van dat doel banen, en door welke middelen is zulks mogelyk?

Een dergelyk geval heeft reeds eenmaal plaats gegrepen; de geschiedenis der oudheid, welke dit heeft by gewoond, heeft ons de schrik overgeleverd, welke de verdiende straf had ingeboezemd; maar hoe zal men, by den toestand onzer zeden, met goed gevolg dat voorbeeld aanvoeren. . . . . Toenmaals, even als nu, waren er ongetwyfeld menschen, die zeiden: *betert U, zyt boetvaardig*; doch men scheerde den gek met hunnen raad; toenmaals, even als nu, zagen misschien eenige, met minder valsche hoop zich vleyende, door het ongeluk wyzer geworden lieden, alles niet zoo verward van gedachten aan, en zeiden: *wy vleyen ons met valsche bespiegelingen*; doch men lachte er mede. De zondvloed kwam, en met dezen berouw, smart, knaging; nu lachte men er niet meer mede, maar verloor men het leven! Ditmaal is het de choléra-morbus, die als een wraakengel zich vertoont; die, om te doen zien wat hy zal uitrigten, den grond tusschen Indie, waar hy is ontstaan, en het land waar hy wonen, met 50 millioen lyken bezaait. Zyn langzame en steeds naderende rouwspreidende gang laat den mensch den tyd, om tot inkeer te komen; het is als of hy zegt: *zoo gy U betert, ga ik niet verder!*

Te willen beweren dat God deze plaag ons boven het hoofd hangt, om ons tot rede terug te voeren, dit zou slechts een glimlach van verachtend medelyden verwekken. God heeft geen wil meer; zyne magt is twyfelbaar; het heelal is niet meer in zyne handen; de mensch beschikt er over, de mensch is werkzaam om het te verbeteren . . . . . . Het zy nogtans veroorloofd te doen opmerken, dat, alle godsdienstig geloof ter zyde gelaten, het eene daadzaak is dat de choléra-morbus de wereld zal hervormen; want aangemerkt liefde tot orde, matigheid en zielsrust de eenig bekende behoedmiddelen zyn tegen deszelfs verwoestingen, zoo moet de tyd komen wanneer in het heelal niet dan verstandige en gematigde menschen zullen gevonden worden. De choléra-morbus houdt zich het liefst op by slagvelden; hy zweeft van het een naar het ander; hy is daar thuis; hy voedt zich daar. Daar is het dat het onzigtbare insekt geboren wordt, hetwelk tot zyne verspreiding dienen moet; het is van daar, dat de ligte pestdampen ontstaan, die rondzweven en hunne offers uitzoeken. Weldra zyn zy misschien tot ons doorgedrongen; wat zullen zy op onze openbare plaatsen aantreffen? ordeloosheid, die hun dient, in de maatschappy; onrust, welke hun past, in onze ziel; toomelooze onmatigheid, welke hen aantrekt. Wy voeren oorlog en krygen de pest, en dit ter bewinning van ingebeelde regten! Men vordert gelykheid, men zal die hebben; de choléra zal de gelykheid des grafs aanbrengen. Gy, die souverein wilt wezen, die daartoe de magt meent verworven te hebben; hoofd of medewerker van oproer, gy die door uw voorbeeld dien oorlog van het oosten bewerktet, waaraan het westen de besmetting zal te wyten hebben, kom met my in uw huis, daar vindt gy uwe belooning. Ziet gy uwen ouden vader zieltogende?, dat is uw werk. Hoort gy de verscheurende jammerklagten, welke eene aanminnige huismoeder uitstoot? dat is uw werk; gy rekent, dit is het laatste uwer kinderen, hy betale met zyn leven uwe misdadige buitensporigheden! Zyt thans vry, geniet uwe onafhankelykheid! O welk rampzalig geslacht, welk ongelukkig volk zyn wy toch; moet zoo veel hoogmoed ons zulke rampen op den hals laden! Onze voorouderlyke wetten, onze voorouderlyke meesters, onze voorouderlyke gewoonten zouden ons daarvoor hebben bewaard: doch niets van dit al behaagt den ydelheidbejagenden lieden, voor welke wy ons opofferen; om hen te behagen moet men de tempelen des Heeren laten uitplunderen, de paleizen onzer koningen sluiten, de wetten veranderen, die de aloude, sints eeuwen onze roem, onze kracht, ons geluk uitmakende zeden en regering hebben daargesteld!

Zoo het niet mogelyk is anders dan ten koste van zulke voorwaarden te leven, gelukkig dan degenen, welke de dood eerlang zal treffen; hetgeen eene strenge straf toeschynt, is slechts eene daad van barmhartigheid; vermits het den menschelyken wetgever niet meer mogelyk is ons de rust te hergeven, zoo wordt het wel noodig dat de opperste wetgever tusschen beide trede.—Rede was een gids, wy hebben dien verloren; de godsdienst opende deszelfs wegen, wy hebben ze verlaten; het menschenras is verdoold, de voorwaarden van deszelfs aanwezen moeten veranderd worden, en dit kan niet anders geschieden dan door deszelfs schepper.—Wat zouden wonderen te weeg brengen daar, waar al de wonderen der natuur niet beletten dat er godverzakers zyn! De eerste mensch werd gestraft omdat hy ontaardde; dit is het geval met de geheele maatschappy; en de aannaderende besmetting geeft duidelyk genoeg het ons voorbereide lot te kennen!—*Alg. Handelsblad.*

DE CHOLERA.

Dr. De Meyer, practiserend geneesheer te Bade, naby Weenen, die gelegenheid gehad heeft de Cholera in het zuidelyk Rusland en Galicië waar te nemen, heeft over deze ziekte een werkje in het licht gegeven, waarin men nieuwe begrippen van groot belang aantreft.—Volgens den heer De M. dringt de Cholera door het hoofdhaar het ligchaam in; hy doet de betrekking en het innig verband opmerken, hetwelk tusschen de hersenen en het ruggemerg bestaat. Volgens hem heeft men tot heden te weinig acht gegeven op het gevoel van koelte of koude, hetwelk de Cholera-zieken in het hoofdhaar ondervinden. By de lyk-opening geven alleen de hersenen en het ruggemerge de kenteekenen aan, om eenen, dikwerf plotseling plaats gehad hebbenden, dood te verklaren. Ik heb waargenomen, zegt de heer De M., dat lieden van eenen geoefenden geest, wier hersenen door hunne werkzaamheden worden verlevendigd, minder in gevaar zyn dan anderen, om door de Cholera te worden aangetast. Hy raadt aan, om, tydens de aanwezigheid der Cholera, zich nimmer het haar te doen snyden. Even als Dr. Hahnemann, beschouwt Dr. De Meyer de campher als het best aan te wenden geneesmiddel.—*De Atlas.*

(Vervolg van de eerste bladzyde.)

Jamaica, zoo vruchtbaar was, heeft thans opgehouden, naardien die kusten thans toegankelyk zyn gesteld, en buitendien niet meer zooveel behoefte hebben als voorheen. Zelfs in een staatkundig opzigt heeft het Britsch West-Indie deszelfs grootste waarde verloren. In vroegeren tyd was daar het strydperk der Europesche zeemagten om koloniën, van welke iedere op zich zelve eene groote betrekkelyke waarde had, elkander af te jagen, zilveren vlooten te veroveren, enz.; thans veroorzaken deze kolonien hunne bezitters anders niet dan kosten en de planters hebben geenen vyand van buiten, maar daarentegen des te meer de wederwraak hunner negers te duchten.† Overigens heerscht op de Britsch-West-Indische eilanden nog altyd de voortreffelykste regtsbedeeling, betere behandeling der negerslaven en eene zedelyk betere levenswyze; de afschuwelyke slavenhandel wordt meest mogelyk gestuit. Maar vele ryke plantagie-bezitters verhuizen naar de zuidelyke Vereenigde Staten, waar men gemakkelyker vooruit kan komen, waar geen dwangbewind van gouverneurs bestaat, waar geene drukkende belastingen geheven worden, en waar het goedkooper te leven is.

§ 6. *Overige West-Indiën.*—Onder de overige West-Indische eilanden zyn onder anderen nog steeds de Deensche in bloeyenden staat. St Thomas is eene zeer gelegene plaats voor den tusschenhandel; door eene zachte regering, die echter met vastheid de veelvuldig gemengde bevolking in toom houdt, wordt aldaar de welvaart des algemeens bevorderd. Guadeloupe en Martinique zyn hoofdmarkten voor den slavenhandel; de planters matigen er zich het regt aan om niet slechts hunne leifeigenen, maar, als het ware als heeren des lands, ook de overige Negers en Mulatten schandelyk te mishandelen; de plantagien-aanbouw geraakt er meer en meer in verval, zoo als byv., het Fransche eiland Cayenne aan de Noord-Amerikaansche zuidkust, hetwelk nagenoeg ten eenenmale in ellende is verzonken. Bloothelyk als ligplaatsen der Fransche zeemagt hebben de gezegde Antilles nog eenige waarde. Andere kleinere eilanden zyn wezenlyke roof-en moordholen, alwaar de verachtelykste zeeschuimers toevlugt vinden om hunnen buit af te zetten. Aldaar grypen afschuwelyker gruwelen plaats dan in de roofstaten aan de Afrikaansche kust, en de bevelhebbers denken aan niets anders dan aan hunne beurs te vullen. Immers hebben wy ook in de openlyke dagbladen gelezen, dat aldaar ingezouten menschenvleesch tot scheepsproviant werd verbruikt.‡

§ 7. *Haïti.*—De president der republick Haïti, de heer Jean Pierre Boyer, die in zyne jeugd, toen hy nog slaaf was, het kleedermakers-handwerk uitoefende, regeert zyne zwarte medeburgers, ofschoon hy niet van voorname ouders afstamt, trots den besten, en verheft den staat tot steeds hooger opbloei.†† De Fransche regering heeft, wel is waar, nog de volledige schadeloosstelling (150 millioen francs), tegen welke by ordonnantie van Karel X van 11 April 1825, aan de republick volkomene regeringsvryheid werd verleend, niet rigtig en in klinkende munt, maar alleen wat koffij op afkorting, ontvangen, doch het staat niet te vreezen dat in de tegenwoordige gesteldheid der zaken de koning der Franschen de gezegde ordonnantie weder intrekken zal. De republiek is veilig van buiten en vreedzaam in haar binnenste; nergens in geheel West-Indie heerscht eene grootere veiligheid van eigendom en persoon, en allengskens gaat het zwarte geslacht in beschaving en veredeling voort, en beschaamt menige natie van blanken. Mogten aldaar overal in West-Indie Neger-republicken ontstaan, en mogten alle bloed-opofferingen zulke vruchten aanbrengen.‡‡

§ 8. *Cuba.*—Aan het schoonste, bloeyendste gedeelte van West-Indie, aan het eiland Cuba, in welks bloei ook Portorico deel nam, en hetwelk, onder het verstandig beheer van den generaal-capitan Vives, zich steeds meer verhief is op bevel van Spanje's koning, eene geweldige storenis toegebragt geworden, die de gevaarlykste gevolgen naar zich kan slepen. Het eiland moest het besluit nemen om genoegzaam geheel deszelfs krygsbezetting, onder bedekking van het kleine smaldeel hetwelk onder Laborda deszelfs handel beschermde, per transportschepen naar de Mexikaansche kust te zenden, dewyl de van daar verdrevene Oud Spanjaarden, in hunne verbittering, te Madrid uitgebazuind hadden, dat, zoodra van op de duinen langs het westelyk strand van den Mexikaanschen zeeboezem, de Spaansche vlag gezien zoude worden, de bewoners aldaar dezelve met geestdrift juichende begroeten, en de meeners der muitelingen hunne hoofden in het stof zouden nederbuigen. Een overste van het regement Corunna, zekere Isidoro Barradas nam het bevel dier landing op zich; maar onze lezers weten het reeds, welk eene ongelukkige uitkomst die heervaart tegen de verstokte opstandelingen had! Die heervaart echter had voor Cuba onaangename gevolgen; zy heeft den burgeren aldaar veel gelds gekost; heeft de aldaar tot het in ontzag houden van het, op dat eiland zeer ruwe neger-kanaille, gevestigde inrigtingen zeer verzwakt; heeft de nieuwe republicken de waarheid verduidelykt, dat, willen zy in volkomene rust hare vryheid genieten, zy noodwendig Cuba vermeesteren moeten, en heeft haar tot eenen met dit doel te bewerkstelligen aanval, een volkomen regt gegeven, waar tegen Groot-Brittanje en de Vereenigde Staten als nu geene wettige voorstellingen vermogen in te brengen. De expeditie is derhalve veel meer voor Cuba dan voor Mexico nadeelig uitgevallen, alwaar ten gevolge der Spaansche aanranding veeleer nog de eendragt en de innerlyke vrede hersteld is.

§ 9. *Midden-Amerika.*—De verbonds-republiek Centro-Amerika heeft in het jaar 1829 eene gewigtige regeringsverandering ondergaan. De voorname, ryke, betrekkelyker wyze beschaafde hoofden der Guatemalosche familien, (de party der *Moderadas*) hadden, gerugsteund door de kerkelyken en de Oud-Spaanschen, zich van het algemeene oppergezag meester gemaakt, aan welks toppunt Don Manuel Jose Arse als president, en Don Mariano Beltranena als vice president, sedert 1825 het bewind gevoerd hadden; reeds in 1826 stond de door nyverheid, veeteelt en landbouw, ryke staat, San Salvador tegen hun aristocratisch beheer op, en brak dien ten gevolge een met verbittering en afwisselend geluk gevoerde, burgerkryg uit, die gedurende de jaren 1826, 1827 en 1828 voortwoedde, en zich ook in de overige Staten Nicaragua, Honduras en Costa rica verbreidde. Omstreeks het midden van 1828 schaarde zich in onderscheidene gevechten de overwinning aan de zyde der San Salvadorsche troepen, die den titel van "het leger der wetbeschermers," (*los exercitos de los protectores de las leyes*) aannamen, en die zich in den Generaal Morazan eenen dapperen, bekwamen, goede krygstucht handhavenden, aanvoerder verworven hadden.— Deze democratische legerbenden bezetteden in October de gewigtige Handelplaats Gualen, in de verbindingslinie der hoofdstad en der aanzienlykste invoerhaven Omoa aan de West-Indische zee, alwaar juist toenmaals onze gezant, de generaal Verviers, aangekomen was, om met de republiek staatkundige betrekkingen aan te knoopen. In de laatste dagen van Maart 1829 koos de landsvergadering van den staat San Salvador, den burger Conejo tot hoofd der regering; deze zette met vurigen yver den kryg voort, waartoe hy den generaal Morazan, die onder gedurige gevechten tot aan Guatemalo was doorgedrongen, en wiens leger tot op 1500 man versmolten was, aanmerkelyke versterkingen zond; sedert het midden van January had het leger der *protectores de las leyes* de stad Guatemalo belegerd, alwaar middelerwyl de markies de Aycinena het presidentschap, en Soze als vice-president het bestuur in handen hadden genomen. Ten gevolge van het voor de party der belegerden gunstig uitgevallen gevecht by Mirco, was de insluiting der stad voor eenige dagen slechts gestaakt geworden, doch nu de versterkingen aankwamen, bezetteden de belegeraars andermaal alle toegangswegen, en werd thans het gebrek aan leeftogt in de stad steeds meer drukkende. Op den 9den April ondernamen de San Salvadorsche troepen eenen algemeenen aanval, en namen zy stormenderhand de stad in, met uitzondering van het groote marktplein, dat door gegraven wallen en batteryen beschermd was. Na twee uren vuurstryds waren eindelyk de troepen der aristocratische party van den president Aycinena aan kruid en lood, aan water en aan mondbehoeften gebrek lydende, gedwongen de onderhandelingen tot eene overgave by verdrag te openen.

Ten gevolge van dit verdrag, hetwelk, zoo men gezien heeft, drie dagen na den laatstvernieuwden aanval (12 April) gesloten werd, verkreeg nu de verovering van de hoofdstad Guatemalo haar volle beslag; alleen de woningen der ergste aristocraten werden geplunderd, en wel, niet door de zegevierenden, maar door het verbitterde grauw. De afgezette president Aycinena en de vice president de Soza werden in een aan hunnen stand voegend verblyf gevangen gehouden, inzonderheid dewyl er met opzigt tot het overgeven der wapenen geschil ontstond; de overwonnenen hadden namelyk een gedeelte derzelven trachten weg te zenden, om daarmede de Guerillas in den omtrek te wapenen.

De overste Torrelonga bezette met de San Salvadorsche troepen, de haven en het fort Omoa aan de West-Indische zee, legde op den 9den Mei als gouverneur dier plaats, den ambts-eed af, en herstelde over het algemeen de rust en de orde in den staat Honduras, alwaar zich de Negers zeer oproerig hadden betoond.— In de hoofdstad Guatemalo werd, onder de hoede des generaals Morazans, eene vaste regerings-junta zamengesteld, ten einde zich met het ontwerpen eener nieuwe staatsregeling bezig te houden. Deze junta riep een kongres byeen, hetwelk op den 1sten July deszelfs zittingen opende, en onmiddelyk daarop, overeenkomstig de staatsregeling, eenen provisioneelen president, als opperhoofd der uitvoerende magt, benoemde.

De keuze viel eenstemmig op het oudste raads-lid en eersten bewindsman by het hoogste hof van justitie Jose Francisco Barrundia. Hy aarzelde het gewigtige ambt op zich te nemen, doch werd eindelyk daartoe overgehaald. Señor Pedro Molina werd tot minister van binnenlandsche zaken, en Señor Mayorga, die in 1825 gezant in Mexico was, tot minister van financien bevorderd. Krachtens een besluit dezer wetgevende vergadering zyn de reeds bevorens in hechtenis genomen medeleden der vroeger geregeerd hebbende overheids-instellingen aan hoog verraad schuldig verklaard; doch kunnen zy het geregtelyk onderzoek van zich schuiven, door de republiek te verlaten, aan dezelve getrouwheid te zweren en er het derde gedeelte van hun vermogen achter te laten. Arzé die van 1825 tot 1827 president was; zyn vice president Baltranena; Izzirary, die te Londen de geldleening voor Chili onderhandelde; de aartsbisschop, Padre Don Pamon Casaus, die reeds sedert 1824 allerlei zydelingsche bemoeijingen aankuipte; alle oud-Spanjaarden en vreemden, die de aristocratische party begunstigden, zyn verbannen en het vermogen van den aartsbisschop verbeurd verklaard. De generaal Morazan is met 1000 man in de zuidelyke provincie Nicaragua (hoofdstad Leon, op 250 Spaansche mylen van Guatemalo) binnen gerukt, om er de rust te herstellen, die, na 1825 inzonderheid door de kerkelyken aldaar in de waagschaal gesteld is; aldaar heerscht een wezenlyk vuistregt, de enkele steden en dorpen voeren er tegen elkander kryg, en landbouw en kunstvlyt liggen vertrapt ter neder. Doch voor het tegenwoordige doet alles eene eerlange volkomene herstelling der orde, rust en veiligheid in geheel midden Amerika te gemoet zien.

§ 10. *Columbia.*—Deze staat leverde in het laatstleden jaar een treurig gezigt op; de helden-republiek, die door hare ridderlyke wapenfeiten niet slechts haren vaderlandschen grond van den Spaanschen overheerscher bevrydde, maar ook de volkomene onafhankelykheid van geheel Zuid-America hielp bevochten, deze heldenrepubliek is derwyze in beroering vervallen, dat alleenlyk een dictator met het schaduwbeeld eener grondwet haar nog eenigermate vermag staande te houden. Geregtigheid behoudt een volk, doch de zonde is der menschen verderf, zegt een wyze der oudheid. Bolivar, den bevechter van Spanje, aan wien, metterdaad, door zyne heldendeugd en rotsvaste volharding de naam van Columbia's Bevryder (Libertador) toekomt, moet even als Buonaparte in twee hoofdtydvakken van zyn leven onderscheiden worden. Tot 1821, voor zynen togt naar Peru was Bolivar, even als Bonaparte voor diens togt naar Egypte, wezenlyk de man des volks, wien de natie vereerde; later beneveldé hem de wierook der vlyeryen van de hem omringende pluimstrykers van zyne adjudanten, onder welke zich vele buitenlanders bevinden die voor zich kommandementen wenschen te verkrygen, alwaar zy een willekeurig gezag mogen uitoefenen, en die daarom gaarne aan hunnen heer en meester een onbepaald gezag zouden willen toegekend hebben.

Een onzedelykte generale staf is voor zulk eenen gebieder een wezenlyk groot onheil. Daarom ook werden de edelste, onbekrompenzinnigste vrienden der vryheid in ballingschap gezonden, de drukpers in de smadelykste ketenen geklonken, de instellingen tot openbaar onderwys vernield en daaraan alle ondersteuning ontzegd, monniken- en nonnen-kloosters hersteld; het geweld heerscht, en de weerlooze vreest en siddert. Desniettemin schynt ook voor Columbia eerlang de dag te zullen aanbreken, die aan al deze onordelyk[illegible] een einde zal maken [illegible] *[illegible] Handelsblad.*

† Dus hebben de Engelschen wederwraak van alle kanten te verbeiden; in de kolonien en in het moederland.

‡ Dit is zeker een verdichtzel uit de Arabische vertellingen, Duizend en een Nacht.

†† Hierin verraadt men een geheel gebrek aan kennis van de West Indische Eilanden.

‡‡ Deze heillooze wensch is een gevolg der diepe onkunde van den schryver dezes artikels. Van waar toch die ingenomenheid voor de zwarten ten koste van de blanken. Mogte zyn wensch niet vervuld worden, het zoude tot groot ongeluk van zyne geliefkoosde zwarten zyn: dit bewyst dezelfde republiek die hy als voorbeeld aanhaalt.